

наши срѣди русофобия. „Въпрѣки старанието на руското правителство за защита на православнитѣ християни въ Турция, пише той, рускитѣ чиновници не се съобразяватъ съ духа на правителството и вършатъ въ службата си такива злоупотреѣби и несправедливости, щото всички негодуватъ срещу самото правителство. . . Жалко е да се гледа, какъ едно такова хуманно правителство има неспособни и развратни чиновници, които съ своитѣ дѣла противодействуватъ на добритѣ намѣрения на правителството и на интереса на своето отечество“. И за разяснение на това свое мнение, насочено и противъ коварната туркофилска и русофобска политика на Англия, Франция и Австрия, той разглежда нѣкои печални факти отъ войната презъ 1853—55 г. и специално ролята на генералъ Саллосъ въ руско-българскитѣ отношения.

На 29 декемврий 1853 г. князь Горчаковъ издалъ указа за доброволческата дружина, въ който 20 члена определяли длъжноститѣ и правата на доброволцитѣ. Разнитѣ народности въ нея имали свои началства и свой националенъ гербъ. „Тогавя видни търговци и чиновници, ентузиазирани за Русия, напустнаха всичкитѣ си блага, семействата си, имотитѣ си и търгвоскитѣ си предприятия и жертвуваха най-скъпото нѣщо — своя животъ, не, разбира се, за 26 копейки дневна заплата и храна, а за триумфа на православието“. Тѣзи жертви не били, обаче, всѣкога справедливо оценявани отъ началството. Напротивъ, то оскърбявало най-преданитѣ дейци и доброволци, обсипвайки ги съ „разни обидни сарказми“. Такъвъ билъ случаятъ особено съ главния командиръ на доброволцитѣ, Иоанисъ Саллосъ, който ималъ грѣцко потекло. Докато разнитѣ комисии устройвали сформирването на доброволцитѣ, той мислѣлъ само за удоволствия и забогатяване. Човѣкъ лукавъ и безбоженъ, той нарушавалъ всички членове на устава, като не държалъ смѣтка ни за броя, ни за дневнитѣ пари на доброволцитѣ, като уволнявалъ или пускалъ въ отпускъ нѣкои доброволци, за да присвои заплатитѣ имъ, като посочвалъ фиктивенъ брой офицери, пакъ съ сѣщата користна цель. . . Командиритѣ на частитѣ просто развращавали беднитѣ доброволци, принуждавайки ги, като не получаватъ по четири месеци заплата, да вършатъ разни мошеничества и кражби, за да се препитаватъ. „Г. Супе, командиръ на запасната бригада, да би ималъ смѣлостта, би разпокжсалъ до-